

Kirkevigsling Våler kirke
1. pinsedag 2015
Joh 14, 15-21

DEN NORSKE KIRKE
 Hamar biskop

Kjære menighet!

Nåde være med dere og fred fra Gud vår Far og Herren Jesus Kristus.

God pinse og gratulerer med dagen.

Gratulerer med Våler nye kirke!

Til lykke med dette vakre rommet som skaper en himmel over livet, og inviterer til å vende oss i livets retning. Til Kjærligheten som er sterkere enn døden. Den evige kjærlighet som leder våre føtter inn på livets og fredens veg. Ei av våre kjente salmer sier det på denne måten:

Kjærlighet fra Gud
 springer like ut
 som en kilde klar og ren.
 I dens stille bunn,
 i dens dype grunn
 gjemmes livets edelsten.

Vi bærer med oss det levde livet inn i kirkerommet. I dag tenker vi spesielt på de som omkom i brannen her i Våler i går og alle som er nærstående til disse.

Prosesjonen inn gikk over kirkegården fra kapellet – og gjennom den gamle kirketomta hit. Det var som vi gikk med ordene fra Jesaja 43:

Så sier Herren:
 ” Nå skaper jeg noe nytt.
 Det spirer allerede fram.
 Merker dere det ikke?”

Ved å gå gjennom den gamle kirketomta understrekes på denne høytidsdagen sammenhengen med det som var et så viktig og verdifullt rom for generasjoner av mennesker. I den kirka som brant i 2009 har folket gjennom 204 år fått del i tro, håp og kjærlighet i livets ulike dager. Og før det i den første kirka her; Mariakirka. I den siste seremonien som var i kirka dagen før brannen ble nettopp ordene i Bibelen om tro, håp og kjærlighet formidlet

Da Våler kirke brant, var det ubeskrivelig tungt for kommunens innbyggere. Barnehagebarn, ungdommer og voksne i alle aldre viste sine sterke følelser ved tapet av kirken. Det ble laget tegninger i skole og barnehage, og det ble bygget en egen Lego-kirke.

En kjente seg rådvill på hvordan det nå skulle bli med gudstjenester og begravelser, dåp, vielser og konfirmasjon. En av ungdommene som ble intervjuet i dagspressen uttalte at folk i Våler er flinke til å innrette seg og finne praktiske løsninger. Og det har dere sannelig gjort i disse seks årene.

Folket i Våler har vært og er dypt berørt av kirkebrannen og alt den har ført med seg av meningsutvekslinger og diskusjoner, ikke minst med hensyn til valg av tomt. Det er ikke lett å miste kirka si, og i en slik situasjon er det naturlig nok ulike oppfatninger som må bryne seg både om valg av tomt og form på kirkebygg.

I lang tid vil det bli fortalt historier om den dramatiske natta da kirka brant, og den store innsats som brannmannskap, kirketjener og kirkeverge og mange andre gjorde for å berge ut mest mulig. Uvurderlige verdier gikk tapt, men heldigvis ble også mye reddet ut.

Altertavla fra 1697 som formidler det sentrale i kristendommen, døpefonten fra 1100-tallet og kirkesølvvet med nattverdkalken representerer kirkens tre nådemiddel, Ordet, dåpen og nattverden. Gjennom disse meddeler Gud oss sin barmhjertighet og kjærlighet i Kristus som sier:

Jeg lar dere ikke bli igjen som foreldreløse barn.

Det var visitas rett etter kirkebrannen. Amund Lindberget deltok i den forbindelse på Vålertunet der han framførte diktet «Syklus». Gjennom dette uttrykte han det vemod, den sorg og smerte som preget bygda, og samtidig understreket han håpet om en ny vår. Jeg vil lese diktet hans:

Syklus

Jeg er vemodets årstid.
 Kanskje er jeg nådeløs og hard,
 tar fra dere noe.
 Bare et par små høststormer nå,
 så går jeg til ro,
 -men jeg legger igjen til dere
 gaver av håp
 gjemt i tusen små frø
 som skal spire i en ny vår.

Spire i en ny vår! Ja, ut fra kjærligheten, sorgen og tapet springer det fram noe nytt her i Våler på veg inn i ei ny framtid.

Det opplevde jeg på møtet om bruken av nye Våler kirke. Der ble det formidlet så mye kjærlighet til Våler og omtanke for hverandre med bevissthet på at det vil ta tid før den nye kirka vil vokse seg inn i landskapet som det nye gode rommet for tro, tradisjon og levd liv. Ikke minst ungdommene bidro med tanker og håp om en god felles framtid, som gjenspeiler kjærlighetens trefoldige dimensjon slik den er uttrykt i den gylne regel som sier at det du vil at andre skal gjøre deg, det skal du gjøre mot dem. Dette har sin klangbunn i det dobbelte kjærlighetsbudet om å elske Gud og sin neste som seg selv.

Jesus sier:

Dersom dere elsker meg, holder dere mine bud. Og jeg vil be min Far, og han skal gi dere en annen talsmann, som skal være hos dere for alltid:
Sannhetens Ånd.

Sannhetens Ånd som den evige Gud lot falle på apostlene på pinsedag. Slik ble det skapt et folk av alle ætter og tungemål.

I dag på pinsedag ber vi om Gud skal fornye og bevare den lokale så vel som den verdensvide kirke ved Ord og sakrament. Ikke minst tenker vi på alle våre søsken som lider under forfølgelse for sin tros skyld, og alle som lever under urettferdighet, undertrykkelse og krigens redsler. De trenger at vi husker dem, at vi arbeider for rettferdighet og fred i ord og handling. Det handler om å stå i og leve i kjærlighetens utfordring og kall.

I den gamle kollektbønnen for pinsedag står det:

Veiled oss ved din Ånd til den fulle sannhet, så vi blir faste i troen,
brennende i kjærligheten og frimodige i håpet om det evige liv

Den fulle sannhet som stadfester, bekrefter og utfordrer til tro, håp og kjærlighet under oppstandelsens lys og kraft.

Vi vigsler i dag dette vidunderlige kirkebygget som forkynner at Kjærligheten er sterkere enn døden.

Ja, det finnes en evig kjærlighet som er livets og fredens veg, og som løfter fram at det er noe som holder i dag og i all framtid, i all evighet.

Ære være Faderen, Sønnen og Den hellige Ånd som var, er og være skal en sann Gud fra evighet til evighet.